

РЕШЕНИЕ

№ 33922

гр. София, 17.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в
публично заседание на 30.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **873** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.106,ал.1, т.2 от ЗДСл.

Образувано е по жалба на М. Г. С. от [населено място] срещу Заповед № СОА 24 -РД15-13/04.01.2024 година на Кмет на Столична община, с която последният прекратил служебното правоотношение на М. Г. С. на основание чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСл.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, че същата е постановена при съществено нарушение на съдопроизводствените правила, в нарушение на материалния закон и несъответствие с целта на закона, като е издадена преди да е влязло в сила изменение на Длъжностното разписание, с което длъжността на С. е съкратена-заповедта и издадена на дата 04.01.2024 година, а Длъжностното разписание е в сила от 05.01.2024 година и не е налице настъпило изменение в Длъжностното разписание. Посочва се още, че заповедта е издадена при липса на материално- правното основание, като няма Решение на СОС за промяна в Структурата и числеността на Общинската администрация в Столична община и не е налице реално съкращаване на длъжността. Иска се отмяна на Заповедта.

В съдебно заседание, оспорващият- М. Г. С. редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК не се явява. Жалбата и на заявените основания се поддържа от адвокат Х. и адвокат Х., редовно упълномощени, които заявяват претенция за присъждане на разноски. Съображения относно незаконосъобразността на издадената заповед развиват и в представената по делото писмена защита.

Ответникът по оспорването- Кмет на Столична община,редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК, се представлява от юрисконсулт П., редовно упълномощена, която оспорва

жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и моли да бъде редуцирано. Съображения относно неоснователността на жалбата развива и в представените по делото писмени бележки.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

С Решение № 31/12.01.2023 година за частична промяна в структурата и общата численост на Столична общинска администрация, СОС е одобрил общата численост и структура на Столична общинска администрация съгласно Приложение №1 към Решението.

Със Заповед № СОА23-РД-15/21.09.2023 година на Кмет на Столична [община] С. е преназначена на длъжността - Финансов контролор в Отдел“ Контролно- методически“, Дирекция“Финанси“, Направление“ Финанси и Здравеопазване“ с пълно работно време , считано от 01.01.2023 година.

На 29.12.2023 година Заместник-кмет на Столична община, Направление „ Финанси и здравеопазване“ депозирал Докладна записка СОА23-ВК66-116 до Кмет на Столична община относно необходимостта от трансформиране на две щатни бройки от Отдел“ Контролно- методически“ към Дирекция „ Финанси“ СО, в която посочил, че част от основните приоритети на Направление “Финанси и здравеопазване“ са качествено, бързо и надеждно обслужване на граждани и представители на юридически лица и в тази насока се полагат ежедневни усилия за подобряване на предоставените услуги и разширяване на дейностите по събиране на местни данъци и такси и с цел повишаване качеството на дейностите, свързани с администрирането и събирането на местни данъци и такси по ЗМДТ, предложил 2 щатни бройки- Финансов контролор в Отдел“ Контролно- методически“ към Дирекция „ Финанси“ – СО да бъдат трансформирани в 2 щатни бройки - Старши експерт- Заместник- кмет на Направление“Финанси и здравеопазване“.

На 29.12.2023 година Кмет на Столична община утвърдил изменение на Разписание на длъжностите на Столична община считано от 05.01.2023 година - № СОА23-РД -15-5047/29.12.2023 година, с което намалил общата численост на Дирекция“ Финанси“ , Отдел“Контролно- методически“ като 5 щатни бройки- Финансов контролор са редуцирани на 3/съкратени са 2 щатни бройки/

На 04.01.2024 година ответникът по оспорването издал оспорената Заповед № СОА24-РД-15-13, с която прекратил служебното правоотношение на оспорващия считано от датата, следваща датата на връчване на заповедта.

Заповедта е връчена на оспорващия на 05.01.2024 година/ видно от отбелязването върху самата заповед на лист 9 от делото/.

По делото е назначена, изслушана и неоспорена от страните съдебно-икономическа експертиза, като в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на поставените задачи, а разпитан в съдебно заседание експертът заявява, че поддържа заключението си.

Назначена е изслушана е неоспорена от страните съдебно- техническа експертиза, като в заключението си вещото лице е дало отговор на въпросите, поставени му като задача , а разпитан в съдебно заседание,експертът заявява, че поддържа заключението си .

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд-София град намира предявената жалба срещу оспорената заповед за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.149,ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но не по всички изложени в

нея съображения.

Оспорената Заповед № СОА24-РД-15-13/04.01.2024 година, с която Кмет на Столична община прекратил служебното правоотношение на М. Г. С. поради съкращаване на длъжността е индивидуален административен акт по смисъла на чл. чл.21,ал.1 АПК, вр. с чл.154,ал.2,т.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от орган по назначаването в предвидената от закона форма, съдържа ли правното основание за прекратяване на служебното правоотношение, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба./арг. от чл.108,ал.1 ЗДСл./

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган-това е Кмет на Столична община, на когото изрично нормата на чл.44,ал.1, т.3 от ЗМСМА е предоставила правото да назначава и освобождава от длъжност заместник-кметовете на общината, кметските наместници, ръководителите на звената на издръжка от общинския бюджет, началниците и служителите в общинската администрация, с изключение на тези по чл. 46, ал. 1, т. 4, налага предвидените от закона дисциплинарни наказания и в този смисъл той е орган по назначаването на служителите от Общинската администрация. Следва да бъде посочено,че съгласно чл. 6, ал. 1 от Закона за държавния служител, държавният служител изпълнява държавната служба въз основа на назначаване от компетентен орган на държавна власт. В [чл. 19 от Закона за администрацията](#) са посочени органите на изпълнителната власт /държавна власт - [чл. 8 от Конституцията на РБ](#)/. В [чл. 108 от Закона за държавния служител](#) е уточнено кой орган може да прекратява служебното правоотношение с държавния служител и това безспорно е органът по назначаване. Наред с това, между страните няма спор, че към датата на издаване на Заповедта В. Т. е заемал длъжността- Кмет на Столична община и то от 13 ноември 2023 година.

При издаването на заповедта органът по назначаването е спазил изискването за писмена форма,посочил е правното основание за издаването и-чл.106,ал.1 т.2 от ЗДСЛ. Разпоредбата на този текст постановява,че органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие в изрично изброени случаи, един измежду които е и при съкращаване на длъжността.

При издаването на заповедта, органът по назначаването е спазил процесуалноправните разпоредби.

Неоснователно е и твърдението на оспорващия, че при издаването на заповедта са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, защото ЗДСЛ не поставя изискване преди да пристъпи към издаване на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение, органът по назначаването да уведоми държавният служител за предстоящото прекратяване, да му даде възможност да представи доказателства и едва тогава да пристъпи към издаване на заповедта за прекратяване. Достатъчно е да предизвестят служителя, а ако не стори това, да му изплати обезщетение за неспазен срок на предизвестие, пред каквото хипотеза сме изправени- не е налице предизвестие за прекратяване на служебното правоотношение. Неспазване на предизвестията от страна на ответника по оспорването, не може и няма как да бъде въздигнато в нарушаване на изискването за законосъобразност на заповедта, а от там и да доведе до отмяна на заповедта. Ако органът по назначаването не е спазил даденото от него предизвестие, за държавния служител- ЗДСл е регламентирал ред и начин на защита, визиращи в ЗДСЛ- чрез предявяване на осъдителен иск.

При издаване на заповедта са нарушени материално- правните разпоредби на ЗДСЛ. Държавен служител е конституционно понятие. Чл.116, ал.1 от Конституцията на РБ определя държавните служители като изпълнители на волята и интересите на нацията.

Легално определение на понятието „държавен служител“ е дадено в разпоредбата на чл.2,ал.1 от

ЗДСЛ, според която държавен служител е лице, което по силата на административен акт за назначаване заема платена щатна длъжност в държавната администрация и подпомага орган на държавната власт при осъществяване на неговите правомощия. Държавни служители са и лицата, на които специален закон предоставя статут на държавен служител при спазване изискванията на този закон предоставя статут на държавен служител. Съгласно чл.6 от ЗДСЛ, държавният служител изпълнява държавната служба въз основа на назначаване от компетентен орган на държавна власт. Длъжностите, които се заемат от държавните служители, се определят в Единен класификатор на длъжностите в администрацията, който се приема от Министерския съвет и се обнародва в "Държавен вестник. Легална дефиниция на понятието „длъжност в администрацията“ е дадено в чл.2, ал.1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, според която „длъжност в администрацията“ е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. От своя страна, ЗДСЛ не дава определение на понятието „държавна служба“. Т. определение няма и в действащото българско законодателство и то се извежда от теорията. Държавната служба е трайно изградена институция, осигуряваща постоянното и непрекъснато функциониране на държавния апарат за реализиране на държавни цели и задачи. Държавна служба съществува не само при държавните административни органи, но при другите органи, осъществяващи държавни функции. Държавната служба не е непосредствено свързана с производството на материални ценности, тя не е материално-производствена дейност, но тя може да бъде дейност по подготвяне на условията за осъществяване на материално производство.

Държавната служба е институция на държавата и има за основно предназначение да реализира държавната политика, държавните интереси, както и обществения интерес, представен в държавната политика. Функционирането на държавната служба е свързано с упражняването на държавна власт и при осъществяването ѝ, винаги се действа от името на държавата и затова държавната служба е израз на държавно-властнически правомощия и нейното нормално функциониране се гарантира от държавната власт, като при нужда за целите на изпълнение на задачите на държавната служба може да се прибегне и до държавна принуда. Държавната служба се осъществява на основата на правото-тя е правно регламентирана и представлява система от правни норми, общи и специални, които уреждат принципите и правилата на осъществяване на държавната служба, правата и задълженията на държавните служители, отговорността и зависимостта между функционирането на държавната служба в различните държавни органи и звена. Като обобщение може да се каже, че държавната служба е изградена с цел да се организира постоянното осъществяване на функциите на държавата. Държавната служба е правно регламентирана, свързана с упражняването на държавната власт, дейност за осигуряване на трайното и непрекъсваемо функциониране на държавния апарат. Тя е административно-правен институт. Понятието „държавна служба“ е дефинирано и в Решение № 5/1993 на КС на РБ, който сочи „че най-общо държавната служба е дейност по осъществяване на функциите на държавата. Тази дейност се извършва от името на държавата и за реализиране правомощията на предвидените в Конституцията нейни органи. За нея се предвижда и обикновено се получава възнаграждение. Това не е дейност, непосредствено свързана с производството на материални

ценности. Този най-общ смисъл на понятието "държавна служба" обаче не изключва и особеностите, с които то се употребява в Конституцията и които то придобива в зависимост от конкретното си систематично място и от съответния правен институт, с който е пряко свързано.“

От събраните доказателства е видно, че оспорващият е заемал длъжността- „ Финансов контролор“ в Отдел“ Контролно – методически“, Дирекция „Финанси“ , Направление „ Финанси и здравеопазване“ към Столична община .

Основателен е доводът на оспорващия и не неговите процесуални представители, че при утвърждаване на новото Длъжностно разписание са допуснати нарушения на ЗДСЛ и най-вече неспазване на процедурата по промяна в структурата на Столична община. Вярно е ,че съгласно чл.2,ал.3 от ЗДСЛ органът по назначаването утвърждава длъжностното разписание и от анализа на тази правна норма е видно, че той разполага с възможността да внася промени в административната структура на централно и регионално ниво, но също така е вярно, че в чл. 21,ал.1,т.2 от ЗМСМА Общинският съвет одобрява общата численост и структурата на общинската администрация в общината, района и кметството по предложение на кмета на общината. Законосъобразността на заповедта за прекратяване на служебно правоотношение от гледна точка на основанието, на което е извършено прекратяването - съкращаване на длъжността, е обусловена от компетентността на органа, утвърдил Длъжностното разписание от 05.01.2024 година, с което е съкратена длъжността, както и от това дали е реално премахване на посочената длъжност.

От доказателствата по делото в това число и от Извлечение от Длъжностното разписание на Столична община в дейност 1 11 122 „Общинска администрация“ към 04.01.2024 година, действащо преди утвърждаване на новото Длъжностно разписание в т.9 „Направление „Финанси и здравеопазване“, в екипа на Заместник- кмет са предвидени, освен неговата още 3 бройки за служители - Главен експерт, Старши юрисконсулт и Изпълнител-шофьор, а в Дирекция „Финанси“ по т. 9.1 са предвидени 49 бройки за служители, в Отдел „Контролно.методически“ - 8 бройки за служители. Наред с това, в Дейност 1 11 122 „Общинска администрация“ към 05.01.2024 година са настъпили промени, като В т.9 „Направление „Финанси и здравеопазване“, в' екипа на Заместник- кмет са предвидени, освен неговата и още 5 бройки за служители - Главен експерт, Старши експерт - 2 броя, Старши юрисконсулт и Изпълнител-шофьор. В дирекция „Финанси“ по т. 9.1 са предвидени 47 бройки за служители, а в Отдел „Контролно-методически“ са предвидени 6 бройки за служители, което безспорно сочи, че са настъпили промени в числеността на служителите в конкретната Дирекция „Финанси“ и в екипа на Заместник- кмет като част от структурата на Администрацията на Столична община. Промяна на структурата на общинската администрация ще бъде налице, когато се измени числеността на структурно звено на администрацията - едно или повече, чрез намаление, увеличение на числеността или закриване на структурно звено, като с изменението на Длъжностното разписание от 05.01.2024 година е налице такава промяна по отношение на числеността на екипа на Заместник- кмет, която е увеличена, а за структурните звена Дирекция „Финанси“ и структурното й звено отдел „Контролно- методически“, числеността е намалена, като е налице и изменение на целите и функциите на екипа на Заместник- кмета, като в него са включени нови две бройки за старши експерти, за които се твърди, че ще „повишат качеството на дейностите , свързани с администрирането и събирането на местните и такси по ЗДМТ“, като са утвърдени нови длъжностни характеристики, свързани с промяната на длъжностното разписание, в чийто задължения обаче не фигурират изобщо дейности свързани с местни данъци и такси и следователно Длъжностното разписание от 05.01.2024 година, що се касае до Дирекция

"Финанси" и екипа на Заместник- кмет променя съществуващата и одобрена структура и численост на администрацията съгласно действащото до 04.01.2024 година Длъжностно разписание, независимо, че съкращаването на длъжността на С. е мотивирано от административния орган като „необходимост от трансформация на щатни бройки“, то това не променя извода че трансформацията води до промяна в числеността на структурни звена и техните функции, при което безспорно извършеното изменение в Длъжностното разписание, действащо от 05.01.2024 година попада в приложното поле на чл. 21, ал.1 т. 2 от ЗМСМА, като за това изменение на Длъжностното разписание е необходимо решение на СОС за одобряване на нова структура и численост на общинската администрация, взето по предложение на Кмета на Столична община.

В заповедта липсва фактическо и правно основание за издаването ѝ - не е налице утвърдена от компетентния по закон орган нова структура - ново Длъжностно разписание на Общинска администрация към Столична община, което води и до липса на реално съкращаване на длъжността.

Нормата на чл. 21, ал. 1, т. 2 от ЗМСМА сочи, че определянето на числеността и одобряването на структурата на общинската администрация са предоставени по закон в компетентността единствено и само на Общинския съвет, като липсва Решение на този орган за утвърждаване на нова структура на общинската администрация, съответстваща на намалената численост и то към датата на утвърждаването на новото Длъжностно разписание- 29.12.2023 година, тъй като решението за утвърждаване на структурата на общинската администрация се приема от общинския съвет по установения в ЗМСМА ред въз основа на предложение на кмета на общината, като кметът на общината не разполага с правомощия за определяне на структурата на общинската администрация, а оттук - и за промени в тази структура, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 44 и чл. 46, т. 4 от ЗМСМА той е оправомощен само да организира изпълнението на решенията на общинския съвет и може само да назначава, съответно освобождава служителите на общинската администрация, които подпомагат неговата дейност, в съответствие с утвърдената структура. Цитираните законови разпоредби обосновават категоричен извод, че определянето на вида и броя на длъжностите в общинската администрация са от изключителната компетентност на общинския съвет. Кметът на общината като орган на изпълнителната власт в общината не притежава правомощия по ЗМСМА да одобрява длъжностните разписания на съответната общинска администрация и да ги изменя, включително чрез съкращаване на отделни длъжности, изобщо да извършва структурни промени, още повече, че в чл.21 от ЗМСМА не е предвидена възможност за делегация на такива правомощия на Кмета на общината. След като е била налице нужда от промяна в структурата на Общинска администрация при Столична община, обоснована в Докладната записка на Заместник- кмет на СО, Кмет на Столична община е имал процесуалната възможност да предложи на СОС промяна в структурата на Общинска администрация, не и еднолично да утвърждава нова структура и да определя кои точно длъжности следва да бъдат съкратени и кои -не. Наличието на Заповед № СОА 23-РД15-5047/29.12.2023 година на Кмет на СО, с която е утвърдено изменението на Длъжностното разписание не може да замести липсата на решение на СОС по смисъла на чл. 21., ал.1, т.2 от ЗМСМА.

Нещо повече, твърдението на органа по назначаването, че извършеното то него изменение в Длъжностното разписание е извършено въз основа на Докладната записка с рег. № СОА23-ВК66- 11618/29.12.2023 година на И. В. - Заместник- кмет на СО остана недоказано, както и твърдението, че Решение на СОС за одобряване на длъжностно разписание е необходимо само при трансформиране на щатни бройки от обща към специализирана

администрация и обратно също е недоказано, въпреки представената втората по време Докладна записка с рег. № СОА 23-ВК 66-11618/29.12.2023 година, тъй като представената Докладна записка СОА 23-ВК92 5567/28.12.2023 година също е от И. В.- Заместник- кмет на Столична община, Направление „Финанси и здравеопазване“ и е относно: необходимост от трансформиране на две щатни бройки от Отдел „Контролно-методически“ към Дирекция „Финанси“-СО, в Дирекция „Общински приходи“, като в тази Докладна записка Заместник- кметът В. посочва* че част от основните приоритети на Дирекция „Общински приходи“ са качественото, бързо и падежно обслужване на граждани и представители на юридическите лица и в тази насока се полагат ежедневни усилия за подобряване на предоставяните услуги и разширяване на дейностите, извършвани от служителите в дирекцията, с цел повишаване качеството на дейностите, свързани с администрирането и събирането на местни данъци и такси по ЗМДТ, извършени в Дирекция „Общински приходи“ към Столична община се налага 2 /две/ щатни бройки „Финансов контролор“ в Отдел „Контролно-методически“ към Дирекция „Финанси“-СО да бъдат трансформирани в 2/две/ щатни бройки, „Главен експерт“ към Дирекция „Общински приходи“, което сочи, че с тази Докладна записка СОА 23-ВК92-5567/28.12.2023 година се иска по необходимост, трансформиране на две щатни бройки от отдел „Контролно-методически“ към Дирекция „Финанси“ - СО, които са част от Общата администрация на Столична община към две щатни бройки към Дирекция „Общински Приходи“ - СО, които са част от Специализираната администрация на Столична община и този факт се установява по безспорен начин от чл.15, т.4 и чл. 35, т.1 от Устройствения правилник за организацията и дейността на Столичната общинска администрация, утвърден със Заповед СОА 23-РД09-1876/24.08.2023 година на Кмет на Столична община. Поисканата, с посочената Докладна записка, трансформация на две щатни бройки от Общата към Специализираната администрация безспорно води освен до промени в числеността и до промени в структурата на Общинската администрация, което обуславя приложението на чл.21, ал.1,т.2 от ЗМСМА.

Втората по време Докладна записка с рег. № СОА 23-ВК 66-11618/29.12.2023 година също сочи, че процесното изменение на Длъжностното разписание, в частта му касаеща съкращаване на длъжността на С. поради трансформирането ѝ е извършено въз основа на нея, която е от И. В.- Заместник- кмет на Столична община, Направление „Финанси и здравеопазване“ и е относно- необходимост от трансформиране на две щатни бройки от отдел „Контролно-методически“ към дирекция „Финанси“-СО, в Докладната записка Заместник- кметът В. твърди, че част от основните приоритети на направление „Финанси и здравеопазване“ са качественото , бързо и надеждно обслужване на граждани и представители на юридическите лица. В тази насока се полагат ежедневни усилия за подобряване на предоставяните услуги и разширяване на дейностите по събиране на местни данъци и такси, с цел повишаване качеството на дейностите, свързани с администрирането и събирането на местни данъци и такси по ЗМДТ е необходимо 2 /две/ щатни бройки „Финансов контролор“ в Отдел „Контролно-методически“ към Дирекция „Финанси“ - СО, да бъдат трансформирани в 2/две/ щатни бройки- Старши експерт“ към Заместник- кмет на Направление „Финанси и здравеопазване“, което също е част от Общата администрация и Предвид този факт, въпреки че се променя числеността на структурни звена и техните задачи и

функции, неправилно административният орган отново неправилно е приел, че за процесното изменение на Длъжностното разписание не е необходимо решение на СОС по смисъла на чл. 21, ал.1, т.2 от ЗМСМА, къта изразеното Становище от 29.03.2024 година с ИЗХ. № СОА 24-ДИ11-320/27.03.2024 година на процесуалния представител на ответника по оспорването не почива на нормата на закона и на съдебната практика на ВАС.

От доказателствата по делото, в това число и от заключението на вещото лице, изготвило съдебно-техническа експертиза,/ въпреки, че е оспорено в т.5 от страна на процесуалния представител на ответника по оспорването/ настоящият съдебен състав намира същото за обективно и компетентно изготвено е видно, че Докладната записка с рег. № СОА 23-ВК66-11618/29.12.2023 година **е антидатирана и създадена с оглед нуждите на процеса и това** е направено, за да се преодолее обстоятелството, че с първата по време Докладна записка СОА23-ВК92- 5567/28.12.2023 година се предлага **трансформиране на щатни бройки**, които са **част от Общата администрация в щатни бройки**, които **са част от Специализираната администрация**.

От заключението на вещото лице по СТЕ е видно, че Столична община използва Деловодна система Акстър Офис, която е достъпна единствено от мрежата на Столична община, застъпва се с потребителско име и парола, сървърът е собственост на Столична община е се администрира от нея, в нея вещото лице е открило записи тип „Докладна записка” с № СОА 23-ВК92-5567/28.12.2023 година и № СОА 23-ВК66- 11618/29.12.2023 година, като полетата за дата и за тип документ са „editable”, което означава, че потребителите имат възможност да променят съдържанието в тях, а системата взема датата и часа от компютъра на този, който създава преписката, но в полето за дата и час, както и за наименованието е годно да могат да се правят промени в него, не е защитено, така, че тази дата и час може да се напише от този, който работи по преписката, като промяната не е задължително да бъде извършена единствено от компютъра, на който преписката е създадена, а би могла да бъде извършена от всеки с достъп до преписката, а освен това има администраторски достъп до системата и през него хората, които са с такива права, биха могли да извършват промени по всяко време по една преписка. „Лог“ на базата данни е такъв вид документ, който показва какво се е случило в базата данни за всеки един от записите - дали е бил изтриван, променян, кога, като „Логове” не са представени на вещото лице, тъй като не се пазят за толкова дълъг период от време, а поддръжката на цялата система се осъществява в Общината и единствено тя има възможност да записва и предоставя „логове”, които не се пазят дълго, поради липса на достатъчно място. Във файла на Докладната записка от 28.12.2023 година има две полета за електронен подпис, които са празни и технически има такава възможност и самият файл да бъде променен, без подпис. Отново от заключението на вещото лице оп СТЕ е видно, че за информация за Докладната записка от 29.12.2023 годсина по отношение на посочените часове и минути по задачите, задача 5 е генерирана преди задача 4, като това не би следвало да е така, тъй като има последователност

на действията, като В. М. изпраща към И. П., но първо е зададена задача 5, след това задача 4., т.е първо се изпраща от И. П. към В. М., което се е случило в 9.41:48 часа и това означава, че първо е генерирана нова задача 5 и след това е от задача 4 е насочена към задача 5, тоест преди да бъде възложена дадена задача на конкретното лице, същата е изпълнена, преди лицето да има възлагане. Подписът на И. В. е поставен на 29.12.2023 година в 1:58 часа, а подписът на Р. Г. е поставен на 29.12.2023 година в 2:21 часа, т.е извън работно време, като извън сградата ан СО системата е достъпна, ако потребителите притежават VPN или защитен достъп до системата, но вещото лице не е изследвало дали е налице такъв достъп по отношение на тези две лица и ако един електронен подпис не е квалифициран, е възможно да се установи кой и кога го е поставил с необходимия софтуер, както е направено в експертизата, но идеята на квалифицирания подпис е да може да бъде проверен от всяко едно лице, без да има необходимата техническа обезпеченост, каквато изисква поставящият подписа, като задължително е този файл да бъде отворен през Операционната система Windows и Word като програма, като може само през Word и само през Windows и дори да ги отвори през Word в Apple компютър не се валидира и не се вижда, че има подпис. Вещото лице посочи, че формат Hades като вид електронен подпис е допуснат от съответния Европейски Регламент и за последващо квалифицирано валидиране този подпис би следвало по всяко време да се валидира от необходимите промени на доставчик на електронни услуги, които са четири в България, а освен това има сайт за квалифицирано валидиране на Министерството на електронното управление, който е направен с точно тази цел, за да може да се провери дали действително има подпис върху документа, като при извършената проверка от страна на вещото лице през сайта на Министерството и през сайта на Европейската комисия – VIES и в двата случая тези подписи не се валидират, тоест няма валидни електронни подписи. Положените подписи в преписката с рег. № СОА 23-ВК66-11618/29.12.2023 година, който е идентичен с Докладната записка от 29.12.2023 година НЕ ОТГОВАРЯТ на изискванията на Регламент 910/2014 година на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 година и на Директива 1999/93/ЕО, тъй като не могат да бъдат квалифицирано валидиране и на вещото лице е предоставен един единствен файл и той е без подпис.

- Наред с това,от съдържанието на Докладна записка с рег. № СОА 23-ВК 92-5567/28.12.2023 година се установява още, че задача № 2 е генерирана на 28.12.2023 година в 11.59.07 часа от юрисконсулта на Дирекция «Общински приходи» К. С. и насочена за съгласуване към Ю. Ц., която по Заповед за заместване СОА 23-РД15- 4931/20.12.2023 година е замествала Директор на Дирекция- М. М., като задача № 4 и задача № 5 от същия ден са генерирани съответно от 17.23.48 и от 18.07;15 към отсъстващия М. М.. Всички задачи в

Докладна записка с рег. № СОА 23-ВК 66- 11618/29.12.2023 година са генерирани на 29.12.2023 година след 13.21.23 часа., когато е регистрирано създаването на документа,задача № 3 е генерирана на 29.12.2023 година в 14.14.16 часа от Кмета на СО- В. Т. към В. М. - Секретар на СО за разглеждане на поисканото от Заместник -кмета трансформиране на две щатни бройки от Отдел „Контролно-методически” към Дирекция „Финанси” СО от Комисия, назначена със Заповед с рег. № СОА 21 -РД91-49/27.01.2021 година, но от следващите задачи № 4, 5 и 6 се установява обаче, че изпълнението на задача № 3 и действията по процедирането ѝ са извършени едва на 02.01.2024 година, а именно: Изпълнението на задача № 3 с бележки по изпълнението - „Насочено” е отчетено на 02.01.2024 година от 9.41.48 часа от М. Г.,задача № 4 е генерирана на 02.01.2024 година от 9.41.36 часа от В. М. към И. П. за „включване в списъка за разглеждане от Комисията, назначена със Заповед с рег. № СОА 21-РД91- 49/27.01.2021 година”, задачата е отчетена на 02.01.2024 година от 9.52.39 часа от И. П. П. с бележка „насочвам за последващо процедиране, задача № 5 е генерирана на 02.01.2024 година в 09.52.33 часа от И. П. към М. Б. /Дирекция „Човешки ресурси”,отчетена е от М. Б. на 05.01.2024 година с бележка „изпълнено щатно № СОА 23-РД15-5047/29.12.2023година.”, при което е налице антидатиране в последователността на задачи № 3, 4 и 5- изпълнението на съответните задачи е извършено преди същите да бъдат поставени,действията и изпълнението на генерираните задачи № 4, 5 и 6 свързани с процедирането на Докладната записка с рег. № СОА 23-ВК 66- 11618/29.12.2023 година на Заместник- кмет И. В.- посочена като основание за извършената структурна промяна в Длъжностното разписание, което е довело и до издаване на оспорената Заповед поради съкращаване на длъжността са **извършени на 02.01.2024 година, а в** Заповед № СОА 24-РД15-13/04.01.2024 година, с която е прекратено служебното правоотношение на С. **обаче е посочено** че тя се издава на основание чл. 106, ал.1, т.2 от Закона за държавния служител/при съкращаване на длъжността/ и утвърдено изменение на щатното разписание на Столична община **с рег. № СОА 23-РД15-5047/29.12.2023 година, като изменението на щатното разписание е извършено на 29.12.2023 година, когато все още не са били налице и не са извършени действията по процедирането на Докладна записка № СОА 23-ВК 66- 11618/29.12.2023 година, в т.ч.** няма как Докладната записка да е разгледана и съобразена от Комисията,назначена със заповед с рег. № СОА 21 -РД91 -49/27.01.2021 година, работеща по измененията на Длъжностното разписание. Предвид посочените хронологични несъответствия при генерирането и изпълнението на задачите по докладна записка № СОА 23-ВК 66- 11618/29.12.2023г., както и че същата е подписана с електронни подписи, които не са квалифицирани, не се верифицират и не може да се провери тяхната надеждност и дата на поставяне, следва обоснованият извод, че тази докладна записка не може да бъде приета като

основание за процесното изменение на длъжностното разписание.

Разпоредбата на [чл. 21, ал. 1 от ЗДСл](#), постановява, че задълженията на държавния служител се определят в неговата длъжностна характеристика, а по силата на [чл. 2 от Наредбата за длъжностните характеристики на държавните служители](#), за всяка длъжност от длъжностните разписания се разработва и утвърждава длъжностна характеристика по установените в наредбата ред и начин. Длъжностната характеристика е основен трудов стандарт на предприятието или организацията, който определя границите и характерните особености на длъжността (работното място), длъжностните (трудовете, служебни задължения на работника или служителя, условията на работа, изискванията за заемане на длъжността и други. Тя е документ на предприятието или организацията, в който се описва всичко необходимо за най-пълното характеризиране на длъжността (работното място) и изискванията към работника или служителя за нейното заемане.

От заключението вещото лице, изготвило съдебно-икономическата експертиза/ неоспорено от страните, което настоящият съдебен състав намира за обективно и компетентно изготвено е видно, че в Длъжностната характеристика на „Старшите експерти“ към Заместник-кмет по Направление „Финанси и здравеопазване“ не са включени конкретни дейности и задължения свързани с администрирането и събирането на данъци и такси по ЗМДТ, като събирането и администрирането на данъци и такси по ЗМДТ се извършва от Дирекция „Общински приходи“, която по Органограма е включена в Направление „Финанси и здравеопазване“ и като част от задълженията на „Старши експерт“ би могъл да подпомага Заместник-кмета по отношение работата на Дирекция „Общински приходи“ и контрола върху нея, но в Длъжностната му характеристика не са включени конкретни дейности, функции или задължения по събиране и администриране на данъци и такси по ЗМДТ, като анализът на Длъжностната характеристика на новооткритата длъжност „Старши експерт“ към Заместник-кмет на Направление „Финанси и здравеопазване“ в частта ѝ относно изискванията за заемане на длъжността води до извода, че посочените изисквания са минимални и не гарантират нужната професионална компетенция за реализиране на целта, посочена в процесната Докладна записка от 29.12.2023 година - образователна степен-Бакалавър, професионален опит - 1 година, професионална област - социални, стопански и правни науки, а дейностите свързани с работата по местните данъци и такси е специфична и неслучайно Дирекция „Общински приходи“ е част не от Общата, а от Специализираната администрация на Столична община, като не може да бъде открита корелация и взаимозависимост между съкращаването на длъжност „Финансов контролор“ с ранг I старши в един отдел с цел осигуряване на административен капацитет към екипа на Заместник-кмета В., с разкриване на две щатни бройки за Старши експерти с минимални изисквания към тяхното образование и опит.

Не е допустимо при намаляване на общата численост на администрацията да не бъде едновременно с това изменена и нейната структура от колективния орган, изпълнението на чиито решения е възложено от същия закон на Кмета на общината, тъй като в противен случай

би се стигнало до едностранно закриване и разкриване на дирекции и отдели от Кмета, каквато не е целта на ЗМСМА. Съгласно чл. 2, ал. 3 от ЗДСл длъжностното разписание се утвърждава от органа по назначаване. Текстът е възпроизведен в разпоредбата на чл. 11 от Наредбата за прилагане на ЕКДА, която гласи, че ръководителят на администрацията утвърждава длъжностно разписание по образец. В Длъжностното разписание се определят конкретните длъжности, които ще се използват в администрацията, при спазване ЕКДА, Наредбата и специфичните изисквания, определени с нормативен акт. Орган по назначаване на общинската администрация е Кметът на общината, който назначава и освобождава държавните служители /чл. 44, ал. 1, т. 3 ЗМСМА/, а Общинският съвет не е такъв, но по силата на чл. 21, ал. 1, т. 2 ЗМСМА Общинският съвет одобрява структурата на тази администрация или вътрешните административни единици, които я съставят, както и общата ѝ численост. С Длъжностното разписание се определят видовете длъжности и броя на служителите, необходими за тяхното изпълнение в рамките на одобрената от Общински съвет численост и структура и затова преценката за наличието на действително съкращаване на длъжност, заемана от държавен служител, може да се направи след сравнение на Длъжностните разписания, действащи преди и към момента на съкращаването, в които се съдържа информация за видовете и броя на отделните служебни позиции, утвърдени от ръководителя на администрацията. При съпоставката на обсъдените по-горе две Длъжностни разписания се установява, че те се различават структурно, въпреки липсата на Решение на Общински съвет за това, което е съществен изначален порок, свързан с липса на утвърдена структура на общинската администрация от страна на СОС и то към дата 04.01.2024 година-липсва Решение на компетентния орган по ЗМСМА- СОС, с което да е прието съкращаване в щатната численост и което да е основание за утвърждаване на ново Длъжностно разписание, с което да се извърши промяна в структурата и да бъде намален броят на длъжността-финансов контролор, защото Решението на СОС е необходимо условие за правилното и законосъобразно упражняване на правомощията на органа по назначаване като липсата на такава не може да бъде заместено еднолично от волята на последния.

Неоснователен е доводът на оспорващия и на процесуалните му представители, че съкращаването на длъжността е извършено преди да е влязло в сила новото Длъжностно разписание, защото въпреки, че Заповедта за прекратяване на служебното правоотношение е издадена на 04.01.2024 година, то в нея е посочено, че прекратяването на служебното правоотношение е от датата на връчване на заповедта, като същата е връчвана на дата 05.01.2024 година, когато вече е било в сила новото Длъжностно разписание. Друг би бил въпросът ако в заповедта бе посочено, че служебното правоотношение се прекратява от дата 04.01.2024 година или от издаването на заповедта-хипотеза, която в случая не е налице. Издаването на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на дата 04.01.2024 година не поражда правни последици на действително прекратено служебно правоотношение от тази дата, защото тя поражда такива именно от датата на връчване на заповедта, което в случая е станало на дата 05.01.2024 година.

Посочената като правно основание за прекратяване на служебното правоотношение норма на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл изисква извършване на преценка дали длъжността, заемана от служителя като нормативно определена позиция и система от функции, задължения и изисквания не съществува или ако е запазена, то дали е намален броят на служителите, които изпълняват тази длъжност. Безспорно в случая е налице намаляване на броя на служителите, които заемат длъжността- финансов контролор, но също така е вярно, че това намаляване на щатните бройки е извършено в противоречие с нормата на чл.21,ал.1,т.2 от ЗМСМА и Кмет на

Столична община без да притежава правомощия е утвърдил нови структурни промени в Общинска администрация в Столична община без да има правомощия за това.

В контекста на всичко изложено дотук, настоящият съдебен състав намира ,че оспорената заповед е незаконосъобразна, неотговаряща на условията за редовно действие на административните актове и предпоставя отмяната и.

С оглед изхода на спора, претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва да се присъдят, но преди да бъде определен техният размер съдът следва да обсъди направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение/ направено формално в съдебно заседание на 30.09.2025 година. Жалбоподателят твърди, че е заплатил държавна такса, но по делото не се съдържат доказателства за заплащането и, но дори и да бе заплатена, то тя не се дължи, защото производството е безплатно и внесената държавна такса остава за сметка на оспорващия по аргумент от нормата на чл.126 от ЗДСЛ. От своя страна по силата на чл.36, ал.2 от Закона за адвокатурата размерът на възнаграждението се определя в договор между адвоката или адвокат от Европейския съюз и клиента. Този размер трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа. Съгласно чл.8,ал.3 от Наредбата за заплащане на адвокатската работа-за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 1000 лева. В конкретния случай, възнаграждението е в размер на 1600 лева, заплатено на двама адвокати, но по силата на чл.143 АПК когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, или установи незаконосъобразност по чл. 193, ал. 2, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Предвид това ,че възнаграждението е заплатено на двама адвокати, то на оспорващия следва да бъде присъдено такова за един адвокат-800 лева.

Нещо повече дори- В РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)25 януари 2024 година на СЕС е посочено, че „ Член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че ако установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, противоречи на посочения член 101, параграф 1, националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална правна уредба по отношение на страната, осъдена да заплати съдебните разноски за адвокатско възнаграждение, включително когато тази страна не е подписала никакъв договор за адвокатски услуги и адвокатско възнаграждение.

2) **Член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че национална правна уредба, съгласно която, от една страна, адвокатът и неговият клиент не могат да договорят възнаграждение в размер по-нисък от минималния, определен с наредба, приета от съсловна организация на адвокатите като Висшия адвокатски съвет, и от друга страна, съдът няма право да присъди разноски за възнаграждение в размер по-нисък от минималния, трябва да се счита за ограничение на конкуренцията „с оглед на целта“ по смисъла на тази разпоредба. При наличието на такова ограничение не е възможно позоваване на легитимните цели, които се твърди, че посочената национална правна уредба преследва, за да не се приложи към разглежданото поведение установената в член 101, параграф 1 ДФЕС забрана на ограничаващите**

конкуренцията споразумения и практики.

3) Член 101, параграф 2 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че ако установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, нарушава забраната по член 101, параграф 1 ДФЕС, националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална правна уредба, включително когато предвидените в тази наредба минимални размери отразяват реалните пазарни цени на адвокатските услуги.

В полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в размер на 1250 лева- внесен депозит за вещо лице и адвокатски хонорар за един адвокат.

Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от гореизложеното и на основание чл.122 от ЗДСл,вр.с чл.173 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № СОА 24 -РД15-13/04.01.2024 година на Кмет на Столична община, с която последният прекратил служебното правоотношение на М. Г. С. на основание чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСл.

ОСЪЖДА КМЕТ НА СТОЛИЧНА ОБЩИНА ДА ЗАПЛАТИ НА М. Г. С. ОТ ГР. С. СУМАТА ОТ 1250 ЛЕВА- РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА СТОЛИЧНА ОБЩИНА.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК, ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА ОСПОРВАЩИЯ И НА ОТВЕТНИКА ПО ОСПОРВАНЕТО.

РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА КАСАЦИОННО ОСПОРВАНЕ -В 14 ДНЕВЕН СРОК ОТ ПОЛУЧАВАНЕ НА ПРЕПИС ОТ СЪЩОТО ПРЕД ВАС НА РБ.

СЪДИЯ:

